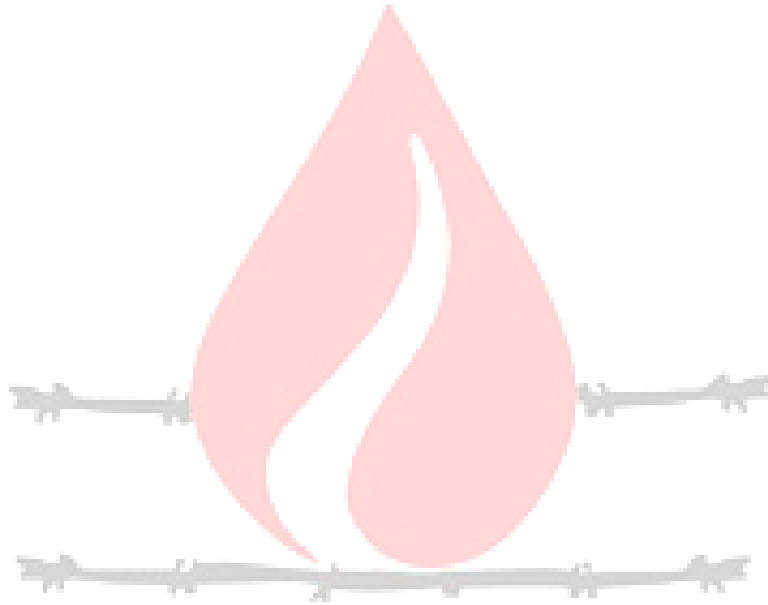


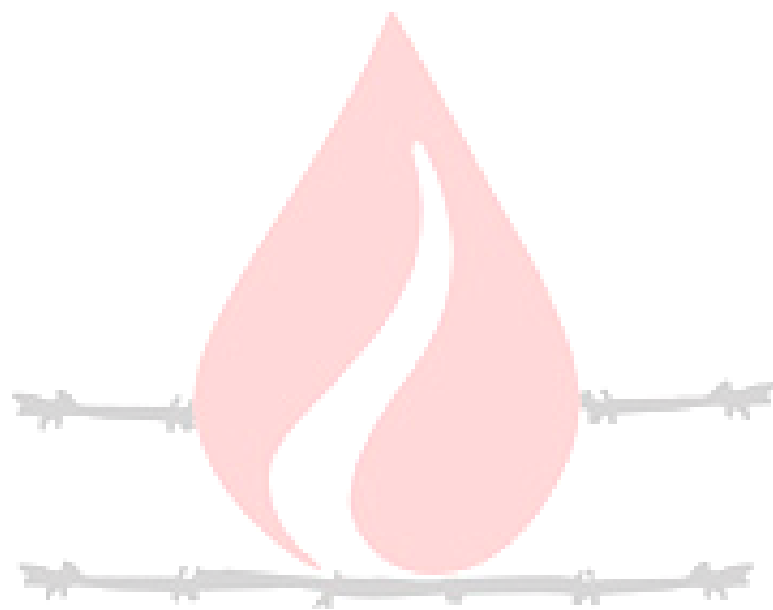
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
بهمن ماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of Violence ۹۹۰۱۱۰۱۵۱

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۲۰)

گزارش راهبردی ۹۹/۱۵۱



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در بهمن ماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۲۴ بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت پاسخگویی ایالات متحده به بروز خشونت علیه آسیایی‌تبارها. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) انجام مطالعه‌ای جدید در راستای مستندسازی و پرداختن به وجود تنفر و تبعیض علیه آسیایی‌تبارها، با توجه به وقوع حملات متعدد بی‌هدف علیه آمریکایی‌های آسیایی‌تبار، به‌ویژه سالمندان، در شهرهای سراسر ایالات متحده؛

ب) اشاره به مورد حمله قرار گرفتن و کشته شدن ویچا راتاناپاکدی^۲، ۸۴ ساله، در روز پنج‌شنبه ۹ بهمن ماه، در شهر سان فرانسیسکو، به هنگام پیاده‌روی در محله سکونت خود؛

ج) اشاره به وقوع بیش از ۲۰ حمله در محله چینی‌های شهر اوکلند در دو هفته گذشته که به گفته اتاق بازرگانی محلی جهت مورد هدف قرار دادن آسیایی‌تبارها انجام پذیرفته است

^۱دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور ((Middle East Monitor (MEMO)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی ((Middle East Eye)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ شبکه خبری فرانس ۲۴ (France 24) و شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle).

^۲ Vicha Ratanapakdee

و مورد حمله خشونت‌بار قرار گرفتن یک مرد ۹۱ ساله و همچنین یک پیرمرد و پیرزن دیگر توسط یک فرد، در روز یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه؛

د) اشاره به سابقه داشتن این حملات با توجه به افزایش بیگانه‌هراسی و نژادپرستی تاریخی علیه آسیایی‌تبارها از دهه ۱۹۸۰ میلادی، هم‌زمان با افول صنعت خودروسازی در ایالات‌متحده که منجر به قتل وینست چین^۳، آمریکایی چینی‌تبار، توسط دو مرد در شهر دیترویت شد که آسیایی‌تبارها را عامل از دست دادن شغل خود می‌دانستند: گفتنی که این دو نفر هرگز محکوم و زندانی نشدند؛

ه) اشاره به اقدام داند ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات‌متحده، به دامن زدن به احساسات ضدآسیایی در دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹، با توجه به استفاده او از گفتمان تبعیض‌آمیز در توصیف ویروس کرونا و احتمال تأثیر این اقدامات بر افزایش حملات نژادپرستانه و خشونت‌آمیز در سراسر ایالات‌متحده؛

و) اشاره به اسناد و مدارک گردآوری شده از سوی ائتلاف مبارزه با تنفر علیه آمریکایی‌های آسیایی‌تبار و مردم جزایر پاسیفیک، مبنی بر وقوع بیش از ۲۸۰۰ رویداد ضدآسیایی در سراسر ایالات‌متحده، از ماه مارس تا دسامبر سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ز) اشاره به اقدام سریع جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات‌متحده، به امضاء تفاهم‌نامه‌ای مبنی بر محکومیت احساسات تبعیض‌آمیز دولت ترامپ در قبال آمریکایی‌های آسیایی‌تبار و مردم جزایر پاسیفیک و مبارزه بیشتر با نژادپرستی ضدآسیایی؛

ح) تأکید بر ضرورت اقدام رهبران سیاسی و اجتماعی به تداوم بخشیدن به اعتراض به این‌گونه اقدامات خشونت‌آمیز و محکوم کردن آن، همچنین اقدام مقام‌های کشور به حصول اطمینان از پاسخگو نمودن افراد مرتکب اعمال مجرمانه؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام نهادهای فدرال و محلی به همکاری با جوامع در راستای مبارزه با نژادپرستی و این‌که ثروتمندترین کشور جهان نباید آسیب‌پذیرترین جوامع خود را، به‌ویژه در زمان وقوع یک بحران بزرگ، به حال خود رها کند؛

³ Vincent Chin

^۴ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۳ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص پیوستن این سازمان به دیگر گروه‌های مدافع آزادی‌های مدنی به‌منظور درخواست از جو بایدن جهت لغو حکم صادر شده علیه جولیان آسانژ. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اقدام سازمان عفو بین‌الملل، دیده‌بان حقوق بشر و دیگر نهادها و گروه‌های مدافع آزادی‌های مدنی^۵، به ارسال نامه به وزارت دادگستری ایالات‌متحده، مبنی بر درخواست از جو بایدن، رئیس‌جمهور این کشور، جهت لغو اتهامات مطرح شده علیه جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت ویکی‌لیکس، با توجه به فرا رسیدن مهلت تعیین شده برای ایالات‌متحده جهت ارائه درخواست خود علیه تصمیم بریتانیا برای عدم استرداد وی؛

ب) اشاره به ابراز نگرانی عمیق این سازمان‌های آزادی مطبوعات، آزادی‌های مدنی و حمایت از حقوق بشر بین‌المللی، در زمینه تداوم یافتن فرآیندهای کیفری و استرداد در رابطه با جولیان آسانژ، بر اساس قانون جاسوسی و قانون جعل و سوءاستفاده از رایانه؛

ج) اشاره به وجود تفاوت‌هایی در رویکرد این سازمان‌ها در قبال آقای آسانژ و سازمان وی و در عین حال اشتراک نظر آن‌ها در زمینه منجر شدن اعلام جرم دولت علیه او به تهدیدی بزرگ برای آزادی مطبوعات، چه در ایالات‌متحده و چه در دیگر کشورهای جهان؛

د) اشاره به تقاضا از جو بایدن جهت لغو درخواست تجدیدنظر برای حکم صادر شده از سوی دادگاه وست‌مینستر در بریتانیا که در راستای رد درخواست استرداد آسانژ از سوی دولت ترامپ، صادر شده است؛

<https://www.hrw.org/news/2021/02/12/anti-asian-violence-us-demands-response>

⁵ Access Now American Civil Liberties Union, Amnesty International USA, Center for Constitutional Rights Committee to Protect Journalists, Defending Rights and Dissent, Demand Progress, Electronic Frontier Foundation Fight for the Future, First Amendment Coalition, Free Press, Freedom of the Press Foundation, Human Rights Watch, Index on Censorship, Knight First Amendment Institute at Columbia University, National Coalition Against Censorship, Open The Government Partnership for Civil Justice Fund, PEN, America Project on Government Oversight, Reporters Without Borders, Roots Action, The Press Freedom Defense Fund of First Look Institute, Whistleblower & Source Protection Program (WHISPER) at ExposeFacts.

ه) اشاره به منجر شدن این روند به مجرمانه تلقی کردن فعالیت‌های معمول روزنامه‌نگاران، با توجه به این‌که برخی از اتهامات مطرح شده در این پرونده کاملاً به تصمیم آقای آسانژ به انتشار اطلاعات محرمانه ارتباط می‌یابد: گفتنی است که سازمان‌های خبری غالباً و لزوماً اقدام به انتشار اطلاعات محرمانه می‌کنند، تا عموم جامعه را در جریان مسائل برخوردار از اهمیت قابل ملاحظه قرار دهند؛

و) اشاره به قدردانی از علاقه مشروع دولت آمریکا به حمایت از منافع امنیت ملی و درعین‌حال تأکید بر منجر شدن این روند به مخاطره افکندن روزنامه‌نگاری و دموکراسی؛
ز) اشاره به اقدام دولت ترامپ به تصویر کشیدن خود به‌عنوان مخالف نهاد آزاد و آزادی مطبوعات از جهات متعدد، به‌ویژه در زمینه سوءاستفاده از قدرت خود در راستای مورد پیگرد قرار دادن این نهاد و ابراز نگرانی عمیق از تبدیل شدن این پرونده به اهرم فشاری از سوی دولت‌های آتی علیه ناشران و روزنامه‌نگاران؛

ح) اشاره به درخواست از رئیس‌جمهور آمریکا جهت صرف‌نظر کردن از درخواست تجدیدنظر حکم صادر شده در لندن و لغو اعلام جرم علیه آقای آسانژ؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۲۱ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص دختر ۹ ساله محبوس در بازداشتگاه مهاجران آمریکا به مدت ۵۳۵ روز. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) حبس یک مادر و دختر السالوادوری به مدت بیش از ۵۰۰ روز در بازداشتگاه مهاجران در ایالات متحده، به‌رغم وجود قانونی که بازداشت کودکان مهاجر را حداکثر به ۲۰ روز محدود کرده است؛

ب) اشاره به ناگزیر شدن این دختر ۹ ساله به نگارش نامه به قانون‌گذاران آمریکا و درخواست از مقام‌های کشور جهت آزاد کردن او و مادرش از مرکز دولتی نگهداری

^۱گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

خانواده‌های مهاجر و تلاش آن‌ها برای اخراج نشدن از این کشور با توجه به ناموفق بودن درخواست پناهندگی‌شان؛

ج) اشاره به گزارش سازمان‌های کمک‌های قانونی به سه مرکز نگهداری خانواده‌های مهاجر در آمریکا، مبنی بر به شمار آمدن این دختر السالوادوری - که در این گزارش با نام مستعار لوئیزا خوانده شده - به عنوان کودک مهاجر متحمل بیشترین زمان حبس از سوی سازمان مهاجرت و گمرک ایالات متحده: گفتنی است که در تمام این مدت او در مرکز نگهداری خانواده‌های مهاجر تگزاس جنوبی، واقع در دیلی تگزاس، نگهداری شده است؛

د) اشاره به قوانین جاری و مصوب سال ۱۹۹۷ دیوان عالی آمریکا، موسوم به فلورس، مبنی بر ضرورت آزاد شدن کودکان مهاجر حداکثر پس از ۲۰ روز اقامت در مراکز نگهداری سازمان مهاجرت و گمرک این کشور، هر چند لوئیزا و چهار کودک بین ۳ تا ۱۶ ساله دیگر، همراه با مادران خود، بیش از ۵۰۰ روز است که در این مرکز نگاه داشته شده‌اند؛

ه) اشاره به برخورداری لوئیزا از امکان ترک این مرکز و زندگی نزد، یکی از بستگان خود در آمریکا و در عین حال تصمیم مادر و فرزند جهت ماندن در کنار یکدیگر در خلال مبارزات دادگاهی، در برابر تلاش دولت برای اخراج آن‌ها از کشور؛

و) اشاره به اظهارات وکلای امور مهاجرت، مبنی بر ضرورت اقدام سازمان مهاجرت و گمرک آمریکا به آزاد کردن خانواده‌های مهاجر به جای نگهداری از آن‌ها در بازداشتگاه‌های مهاجران و قرار دادن‌شان در معرض خطر اخراج و ناگزیر شدن به جدایی از فرزندان خود؛

ز) اشاره به اظهارات مادر لوئیزا در خصوص منجر شدن خشونت جاری در السالوادور به ناگزیر شدن او به فرار از کشورش به همراه دختر خود و رها کردن دو فرزند دیگرش در آن کشور؛

ح) اشاره به رد شدن بی‌درنگ درخواست پناهندگی آن‌ها در ایالات متحده بر اساس قانون کشور سوم امن: به عبارت دیگر آن‌ها ابتدا باید پیش از ورود به آمریکا، در مکزیک یا گواتمالا - کشورهای در مسیر خود - درخواست پناهندگی می‌دادند؛

ط) اشاره به اقدام وکلای این مادر و دختر، در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به ارائه درخواست تجدیدنظر حکم صادر شده و درعین حال، رد شدن مجدد درخواست پناهندگی آنها و صادر شدن دستور اخراجشان که تاکنون دست کم ۵ بار اقدام به اخراج آنها شده است؛

ی) اشاره به اقدام بیش از ۶۰ گروه و سازمان حقوقی مدافع مهاجران، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به ارسال نامه خطاب به داندل ترامپ، رئیس جمهور وقت و جو بایدن، رئیس جمهور منتخب وقت، مبنی بر نام بردن از ۲۸ کودک محبوس در بازداشتگاه‌های مهاجرتی همراه با خانواده‌های خود به مدت بیش از ۱۵ ماه و درخواست جهت آزادی آنها: گفتنی است از ۲۸ کودک نامبرده، شش نفر اخراج و ۱۷ نفر آزاد شده‌اند و پنج کودک، از جمله لوئیزا، نیز همچنان در اسارت هستند؛

ک) اشاره به اقدام سازمان مهاجرت و گمرک آمریکا به صدور بیانیه‌ای در همان زمان، مبنی بر بهره‌مندی این خانواده‌های از دسترسی گسترده به امکانات قانونی و مجاز نبودن آنها برای اقامت قانونی در ایالات متحده بر اساس تصمیم دادگاه^۷؛

۴- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنجشنبه ۱۶ بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت پایان دادن ایالات متحده به استفاده از بازداشتگاه‌های مهاجرتی خصوصی جهت کسب سود. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) استقبال گروهی از کارشناسان سازمان ملل از تصمیم ایالات متحده در زمینه پایان دادن به استفاده از زندان‌های فدرال خصوصی و درخواست از دولت بایدن جهت همچنین پایان دادن به برون‌سپاری بازداشتگاه‌ها، از جمله بازداشتگاه‌هایی که مهاجران و پناهجویان را در خود جای داده‌اند؛

ب) اشاره به سودمند واقع شدن این تصمیم تنها برای درصد بسیار کوچکی از زندانیان فدرال محبوس در زندان‌های خصوصی، با توجه به حجم عظیم حبس گروهی در

^۷گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

ایالات متحده و مشتمل نشدن آن بر افراد آسیب‌پذیر محبوس در مراکز مهاجرتی و پناهندگی که به‌ویژه، در معرض نقض جدی حقوق بشر قرار دارند؛

ج) اشاره به صدور دستور به وزارت دادگستری ایالات متحده، در روز سه‌شنبه ۷ بهمن‌ماه، مبنی بر عدم تجدید قراردادهای خود با ۱۲ بازداشتگاه فدرال خصوصی: گفتنی است که در سال ۲۰۱۹ میلادی، حدود ۱۱۶ هزار زندانی در این بازداشتگاه‌ها نگاه داشته می‌شدند، که بر اساس داده‌های به دست آمده از دفتر آمار عدالت، نمایانگر حدود ۷ درصد از زندانیان ایالتی و ۱۶ درصد از زندانیان فدرال هستند؛

د) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از ایالات متحده جهت از بین بردن تمامی بازداشتگاه‌های سوده، با توجه به این‌که زندانیان نباید برای کسب منفعت مورد استفاده قرار گیرند؛

ه) اشاره به ابراز نگرانی مکرر کارشناسان سازمان ملل در خصوص برون‌سپاری وظایف نهادهای دولتی، از جمله زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها، همچنین اقدام مکرر مقام‌های سازمان ملل به هشدار دادن در زمینه موضوعاتی چون، رعایت ناکافی موازین معیار و موارد نقض شدید حقوق بشر در بازداشتگاه‌های مهاجران به دولت ایالات متحده و شرکت‌های طرف قرارداد آن، از جمله در خصوص عقیم‌سازی‌های اجباری، حبس‌های انفرادی و نقض حق برخورداری از مراقبت‌های درمانی^۸؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری فرانس ۲۴، در روز پنج‌شنبه ۹ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست اجرای عدالت از سوی شهروندان یمنی برای کشتارهای ناشی از حملات غیرقانونی پهپادهای آمریکایی. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

^۸بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل‌بازبینی در لینک:

الف) صدور بیانیه از سوی گروه حقوق بشری رپریو^۹، در خصوص اقدام دو خانواده یمنی به تنظیم دادخواستی علیه دولت ایالات متحده آمریکا، مبنی بر کشتار غیرقانونی ۳۴ تن از اعضاء خانواده و بستگان خود، از جمله ۹ کودک، در جریان عملیات مبارزه با تروریسم؛

ب) اشاره به متحمل شدن رنج فراوان از سوی این دو خانواده با توجه به از دست دادن عزیزان و اموال خود، در فاصله سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ میلادی، طی ۶ حمله پهپادی و یک عملیات ویژه و اقدام این خانواده‌ها به ارائه دادخواست خود به کمیسیون بین آمریکایی حقوق بشر^{۱۰}، در روز سه‌شنبه ۷ بهمن‌ماه؛

ج) اشاره به مضمون این دادخواست، مبنی بر منجر شدن ۷ حمله به کشتار غیرقانونی دست‌کم ۴۸ تن، از جمله ۱۷ کودک و مجروح شدن جدی دست‌کم ۷ تن دیگر، علاوه بر تخریب اموال شخصی و معیشت آن‌ها؛

د) اشاره به تعلق ۳۴ تن از افراد کشته شده به خانواده‌های العامری^{۱۱} و التائسی^{۱۲} و اقدام آن‌ها به درخواست از کمیسیون بین آمریکایی حقوق بشر جهت تقاضا از دولت آمریکا برای اتخاذ تدابیر بی‌درنگ در راستای ممانعت به عمل آوردن از ایجاد آسیب‌های بیشتر در این زمینه – فرآیندی که می‌تواند سال‌ها به طول انجامد؛

ه) اشاره به وقوع پیوستن حمله نخست، در ماه دسامبر سال ۲۰۱۳ میلادی، هم‌زمان با ریاست جمهوری باراک اوباما که بر اثر آن یک کاروان تدارک مراسم عروسی مورد حمله قرار گرفت و بر اثر آن دست‌کم ۱۲ نفر کشته شدند، که از میان آن‌ها ۷ تن متعلق به خانواده عامری و ۵ تن از خانواده التائسی بودند؛

و) اشاره به اظهارات یک مقام محلی امنیتی در آن زمان مبنی بر عضویت احتمالی برخی از کشته‌شدگان در گروه القاعده: این در حالی است که دو خانواده مزبور برخوردار از هرگونه ارتباط با گروه‌های جهادی را انکار می‌کنند؛

⁹ Reprieve

¹⁰ Inter-American Commission on Human Rights

¹¹ Al-Ameri

¹² Al-Taisy

ز) اشاره به ارائه این دادخواست دقیقاً چند روز پس از آغاز ریاست جمهوری جو بایدن، که بر روی بمباران‌های دیرپای آمریکا علیه سازمان القاعده در شبه جزیره عربستان^{۱۳} متمرکز شده است - موضوعی که مقام‌های این کشور به ندرت درباره آن اظهار نظر می‌کنند؛

ح) اشاره به انجام گرفتن ۶ حمله دیگر، پس از حمله سال ۲۰۱۳ میلادی، همگی به دستور داندل ترامپ، رئیس جمهوری سابق آمریکا که بر اساس داده‌های به دست آمده از فرماندهی مرکزی ایالات متحده در دوران ریاست جمهوری وی، این کشور کارزار خود را در یمن شدت بخشیده است؛

ط) اشاره به امیدواری این خانواده‌ها به اقدام این کمیسیون حقوق بشری به رسمیت شناختن آسیب‌های وارد آمده به آن‌ها: گفتنی است که آن‌ها بارها برای تعامل با دولت‌های یمن و آمریکا در راستای متوقف ساختن این حملات تلاش کرده‌اند، اما تلاش آن‌ها بی‌نتیجه مانده و حملات تداوم یافته‌اند؛

ی) گفتنی است که دولت بایدن اظهار داشته که با نگاهی جدید به سیاست ایالات متحده در خاورمیانه می‌نگرد، آنتونی بلینکن، وزیر خارجه این کشور، پرداختن به فاجعه انسانی در یمن را از اولویت‌های خود قرار داده و وزارت خارجه آن نیز فروش سلاح به عربستان سعودی و امارات متحده عربی را موقتاً متوقف ساخته است^{۱۴}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*کانادا

Organization for Defending Victims

- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز سه‌شنبه ۷ بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص اعتراض مردم کانادا به فروش تسلیحات به عربستان سعودی در مناقشه بر سر جنگ متداوم در یمن. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

¹³ Al-Qaeda in the Arabian Peninsula (AQAP)

¹⁴ گزارش شبکه خبری فرانس ۲۴. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.france24.com/en/live-news/20210128-yemenis-seek-justice-for-unlawful-us-drone-strike-killings>

الف) جلب شدن مجدد توجه‌ها به نقش کانادا در جنگ عربستان علیه یمن با توجه به اعتراض‌های به وقوع پیوسته در استان اونتاریو، که در آن اعضاء دو نهاد «جهان فراتر از جنگ»^{۱۵} و «کارگران علیه تجارت تسلیحاتی»^{۱۶}، به مناسبت روز جهانی اقدام علیه تداوم جنگ در یمن، از حرکت کامیون‌ها در خارج از یک شرکت حمل‌ونقل، واقع در شهر همیلتون، در ۷۰ کیلومتری غرب تورنتو، که مسئول نقل‌وانتقال خودروهای زرهی سبک به عربستان سعودی است، ممانعت به عمل آوردند؛

ب) اشاره به صدور بیانیه مطبوعاتی از سوی معترضان، مبنی بر محکوم کردن این شرکت حمل‌ونقل و اقدام آن به کمک به جنگ خصومت‌بار عربستان در یمن که موجب کشته شدن حدود ۲۵۰ هزار تن از مردم این کشور شده است، همچنین درخواست از دولت کانادا جهت پایان دادن به صادرات تسلیحات به عربستان؛

ج) اشاره به اقدام شماری از کارشناسان مستقل سازمان ملل، در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، که وظیفه نظارت بر این مناقشه و تحقیق در زمینه وقوع جنایات جنگی احتمالی از سوی طرف‌های درگیر را بر عهده داشتند، به نام بردن از کانادا به‌عنوان یکی از کشورهایایی که با فروش تسلیحات به عربستان در این منازعه ایفاء نقش کرده است؛

د) اشاره به گزارش سازمان ملل، مبنی بر کشته شدن حدود ۲۳۳ هزار تن از مردم یمن در این جنگ تا به امروز و هشدار در زمینه بسته شدن روزنه ممانعت از وقوع قحطی در این کشور با توجه به فرار گرفتن تعداد زیادی از مردم آن در معرض ناامنی شدید غذایی: این در حالی است که ۸۰ درصد از جمعیت یمن نیز نیازمند کمک‌های بشردوستانه هستند؛

ه) اشاره به آغاز شدن سیاست فروش سلاح به عربستان از زمان دولت محافظه‌کار کانادا به نخست‌وزیری استیون هارپر و درعین حال عدم اقدام دولت لیبرال جاستین ترودو به معکوس کردن این رویه؛

و) اشاره به ابراز علاقه دولت ترودو، هفته‌ها پس از کشته شدن جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی، به دست گروهی از قاتلانی که گفته می‌شود از سوی محمد بن

¹⁵ World Beyond War

¹⁶ Labour Against the Arms Trade

سلمان، ولیعهد سعودی، مأمور انجام آن شده بودند، به متوقف ساختن فروش سلاح به ریاض و اظهارات مقام‌های اتاوا پس از گذشت دو ماه از این واقعه، مبنی بر تلاش آن‌ها جهت یافتن راهی برای خارج شدن از این قرارداد؛

ز) اشاره به اقدام دولت لیبرال کانادا به متوقف ساختن موقت صدور مجوز برای صادرات سلاح به عربستان تا زمان انجام بررسی‌های لازم در این زمینه و درعین‌حال، رفع این ممنوعیت در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی با این توجیه که پیشرفت‌های قابل‌ملاحظه‌ای در قرارداد به وقوع پیوسته که می‌تواند تأمین‌کننده هزاران شغل در کانادا باشد.^{۱۷}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۲۴ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص نابرابری در زمینه آسیب‌های متحمل شده بر اثر شیوع ویروس کرونا در جامعه بریتانیا، مبنی بر:

الف) متزلزل شدن وضعیت مالی بیش از ۵ میلیون نفر در بریتانیا بر اثر شیوع همه‌گیری کرونا، آسیب دیدن بیشتر جوانان شاغل و وجود نابرابری در این زمینه، با توجه به صدمه دیدن بیشتر سیاه‌پوستان، آسیایی‌تبارها و اقلیت‌ها، بر اساس آمارهای به دست آمده از نهاد ناظر امور مالی بریتانیا بر کار شرکت‌ها، سلامت بازار و حق مصرف‌کنندگان؛

ب) اشاره به برآوردها در این زمینه مبنی بر عدم برخورداری ۱۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تن دیگر از مردم بریتانیا از توان لازم برای مقابله با یک شوک مالی دیگر؛

ج) اشاره به یافته‌های نهاد ناظر امور مالی، بر اساس نظرسنجی از ۱۶ هزار نفر در ماه فوریه و ۲۲ هزار نفر در ماه اکتبر سال گذشته میلادی، مبنی بر برخورداری یک‌چهارم از جمعیت بزرگسال بریتانیا از قدرت پایین مالی و پس‌انداز کم: به عبارت دیگر این افراد

^{۱۷}گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل‌بازایی در لینک:

بدهی‌هایی دارند که به‌سختی از عهده بازپرداخت‌شان برمی‌آیند و توان لازم برای مواجهه با شوک مالی را ندارند؛

د) اشاره به افزایش تعداد این افراد به بیش از ۵ میلیون نفر از ماه فوریه تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ه) اشاره به اقدام بسیاری از این شهروندان به کاهش نیازهای ضروری خود، احتمال قرض گرفتن یک‌پنجم از این افراد از خانواده و دوستان خود و این‌که از هر ۱۰ نفر، یک نفر به این فکر هستند که سراغ خیریه‌های ارائه مواد غذایی رایگان بروند؛

و) این در حالی است که رنج ناشی از این آسیب‌ها به‌طور برابر در جامعه تقسیم نشده و جوانان و اقلیت‌ها با اعمال محدودیت‌ها از ماه مارس سال گذشته، آسیب‌پذیرتر شده‌اند و به‌احتمال‌زیاد از زمان نظرسنجی، این وضع رو به وخامت نیز گذارده است^{۱۸}؛

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۲۳ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص متهم شدن دولت بریتانیا به عدم انجام اقدامات لازم در زمینه نژادپرستی در این کشور. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) عدم تمایل دولت به انجام اقدامات لازم در زمینه نژادپرستی، بنا بر گفته نمایندگان پارلمان بریتانیا و فعالان حوزه برابری نژادی که از واکنش دولت در قبال گزارش محکوم‌کننده پارلمان این کشور در رابطه با سیاه‌پوستان و حقوق بشر انتقاد دارند؛

ب) اشاره به انتشار یافتن پاسخ رسمی دولت به گزارش کمیته برگزیده حقوق بشر پارلمان، در روز پنج‌شنبه ۲۳ بهمن‌ماه و اقدام دولت به مردود شمردن اکثریت توصیه‌های نمایندگان پارلمان که شامل ۲۲ توصیه بوده است؛

ج) اشاره به اقدام نمایندگان پارلمان بریتانیا به ریاست هریت هرمن^{۱۹}، به انتشار گزارش خود در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، باهدف فائق آمدن بر ناتوانی دولت در راستای

^{۱۸} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-56030525>

^{۱۹} Harriet Harman

انجام اقدامات لازم در زمینه بررسی‌های به دست آمده مبتنی بر وجود نژادپرستی در این کشور؛

د) اشاره به حاکی بودن این گزارش از موردحمایت قرار نگرفتن حقوق سیاه‌پوستان در قیاس با سفیدپوستان از نگاه سه‌چهارم از این بخش از جامعه بریتانیا، همچنین نرخ ۵ برابری مرگ زنان سیاه‌پوست به هنگام زایمان در قیاس با زنان سفیدپوست و اینکه ۶۰ درصد از سیاه‌پوستان این کشور بر این باورند که سلامت آن‌ها از سوی نظام بهداشت و درمان کشور به اندازه سفیدپوستان موردحمایت قرار نمی‌گیرد؛

ه) اشاره به حاکی بودن پاسخ دولت به این گزارش، از پذیرش مباحثات و درعین حال مردود شمردن راهکارها و توصیه‌های آن؛

و) اشاره به مبتنی بودن واکنش دولت بر اقدامات کمیسیون نابرابری‌های نژادی و قومی - که در تابستان سال گذشته میلادی بنیان نهاده شد - و دفاع از کمیسیون برابری‌ها و حقوق بشر که کمیته حقوق بشر پارلمان آن را به دلیل ناکارآمدی در مدیریت و کسب اعتماد لازم جهت مقابله با نابرابری‌های نژادی مورد سرزنش قرار داد؛

ز) اشاره به درخواست این کمیته از دولت جهت به اجرا درآوردن راهبرد جامع برابری نژادی و ایجاد هیأتی جدید برای پرداختن به موضوع نژادپرستی که مورد پذیرش دولت قرار نگرفته است؛

ح) اشاره به انتقاد نمایندگان پارلمان از عدم اقدام دولت به گردآوری اطلاعات در زمینه قومیت‌ها، پیش از آغاز روند واکسینه کردن جامعه و در نتیجه پدید آمدن معضلی قابل توجه در توانایی آن برای مقابله با نابرابری نژادی در این رابطه؛

ط) این در حالی است که دولت بر این باور است که بریتانیا در سال‌های اخیر در رابطه با مقابله با نژادپرستی پیشرفت‌های چشمگیری به دست آورده و متعهد به مبارزه با تعصب و تبعیض بوده است^{۲۰}؛

^{۲۰}گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز چهارشنبه ۲۲ بهمن ماه ۱۳۹۹، به نقل از سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر ناکارآمدی بریتانیا در حمایت از مدافعان حقوق بشر در خارج از کشور. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش جدید از سوی سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر ناکارآمدی دولت بریتانیا در عمل به تعهد خود در زمینه کمک به فعالان خط مقدم مبارزه جهانی برای حقوق بشر، در دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹؛

ب) اشاره به با مشکل مواجه شدن کارکنان بخش درمان، وکلا، روزنامه‌نگاران و فعالان حقوق بشر در سراسر جهان در زمینه دریافت حمایت یا بودجه از سفارت‌های بریتانیا در حالی که در معرض تهدید بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ نیز قرار دارند؛

ج) اشاره به اقدام پژوهشگران سازمان عفو بین‌الملل به مصاحبه با ۸۲ مدافع حقوق بشر از ۷ کشور جهان، از جمله مصر، کلمبیا، روسیه، زیمبابوه، فیلیپین، افغانستان و لیبی و اظهارات ۹۴ درصد از آن‌ها مبنی بر کمک‌های ناچیز دولت بریتانیا به آن‌ها در قبال تهدیدها و حملات پیش روی‌شان؛

د) اشاره به نتایج تحقیقات این نهاد حقوق بشری در این زمینه، مبنی بر در تماس بودن تنها ۴۰ درصد از این افراد با بریتانیا در دو سال گذشته و ارتباط ۷۰ درصد از آن‌ها با سفارت‌خانه‌های کشورهای دیگر: این در حالی است که ۷۶ درصد از آن‌ها نمی‌دانستند که چگونه با نزدیک‌ترین سفارت بریتانیا تماس حاصل کنند و ۷۵ درصد نیز هرگز بودجه‌ای از این کشور دریافت نکردند؛

ه) اشاره به اظهارات کیت آلن^{۲۱}، مدیر بخش بریتانیا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام فعالان حقوق بشر در این کشور به مسئول به شمار آوردن دولت‌های خود در زمینه طرح‌های‌شان در واکنش به شیوع بیماری کووید - ۱۹ و شفاف‌سازی در زمینه تأثیر این بیماری مهلک بر جامعه و در عوض مورد هدف و حمله قرار گرفتن به جای مورد تقدیر قرار گرفتن به دلیل شجاعت‌شان و عدم حمایت دولت بریتانیا از آن‌ها؛

<https://www.theguardian.com/world/2021/feb/11/uk-government-accused-of-dragging-heels-in-response-to-racism-report>

²¹ Kate Allen

و) اشاره به مورد حمله قرار گرفتن کارکنان نظام درمان و روزنامه‌نگاران در چندین کشور، به دلیل افشاگری در زمینه بیماری کووید - ۱۹، از جمله متهم شدن برخی از کارکنان نظام درمان و مدافعان حقوق بشر به نشر اکاذیب در مصر؛

ز) اشاره به تداوم مواجهه روزنامه‌نگاران و منتقدان با دستگیری‌ها و هم‌زمان قرار نگرگرفتن فعالان حقوق بشر زندانی در فهرست زندانیان آزاد شده از سوی دولت‌ها به دلیل شیوع ویروس کرونا، از جمله در ترکیه که افرادی را که در حبس پیش از محاکمه قرار داشته، در انتظار صدور حکم بوده و یا محکوم به ارتکاب به جرائم تروریستی شده‌اند، شامل فعالان سیاسی و حقوق بشری، روزنامه‌نگاران یا دانشگاهیان، از این فهرست حذف شده‌اند؛

ح) اشاره به اقدام مقام‌های ایران به آزاد کردن موقت ۸۵ هزار زندانی و درعین حال استثناء قائل شد برای بسیاری از مدافعان حقوق بشری که (به ادعای این گزارش) به دلیل اتهامات سیاسی در شرایط بسیار نامناسبی به سر می‌برند^{۲۲}؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز پنج‌شنبه ۹ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص قصد پارلمان بریتانیا جهت تصویب قانونی مبتنی بر مجاز شمردن ارتکاب به جرم از سوی مأموران مخفی کشور. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) موفقیت قانون مناقشه برانگیز صدور مجوز برای مأموران به استخدام درآمده از سوی پلیس و سازمان امنیت داخلی بریتانیا (ام.آی.فایو) جهت ارتکاب به جرائم جدی، در عبور از آخرین مانع خود در پارلمان؛

ب) اشاره به اقدام این قانون - که قانون منابع اطلاعاتی انسانی مخفیانه (اقدام مجرمانه) نامیده می‌شود - به جنبه قانونی بخشیدن به اقدامات پنهانی که برای دهه‌های متمادی به صورت غیررسمی مجاز شمرده می‌شده است؛

^{۲۲}گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به تصمیم دولت بریتانیا به تصویب قانونی در این زمینه پس از اقدام شماری از سازمان‌های مردم‌نهاد به چالش کشیدن حقوقی این اقدامات غیررسمی دیرپا؛

د) اشاره به تصویب رسیدن این قانون در مراحل اولیه گذر آن از پارلمان پس از اقدام رهبر حزب کارگر به توصیه به نمایندگان این حزب به دادن رأی ممتنع به جای رأی مخالف به قانون مزبور؛

ه) اشاره به اقدام مجلس اعیان به رأی دادن در زمینه ضرورت اصلاح این قانون، به منظور ممانعت به عمل آمدن از اقدام سازمان امنیت داخلی و پلیس به استخدام نوجوانان به عنوان منابع اطلاعاتی انسانی مخفیانه؛

و) اشاره به اقدام نمایندگان مجلس عوام به مردود شمردن اصلاحیه مجلس اعیان، پس از اظهارات مایکل ایس^{۲۳}، وکیل دولت بریتانیا، مبنی بر به استخدام درآمد نوجوانان به عنوان مأمور مخفی، تنها در شرایط استثنایی و پافشاری وی در زمینه وجود تدابیر حفاظتی لازم برای حمایت از آنها؛

ز) اشاره به اقدام نمایندگان مجلس عوام به رد اصلاحیه دیگر مجلس اعیان مبنی بر ممنوعیت قانونی اعلام کردن ارتکاب به قتل، شکنجه یا تجاوز از سوی مأموران مخفی نوجوان؛

ح) اشاره به اظهارات ایس، مبنی بر نقش عمده مأموران مخفی در موفقیت سازمان ام.آی.فایو در زمینه خنثی کردن ۲۸ توطئه تروریستی علیه کشور، از ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی: این در حالی است کمیته حقوق بشر پارلمان هشدار داده است که این قانون دست مجریان آن برای سوءاستفاده را باز می‌گذارد؛

ط) اشاره به مستقر بودن دو سازمان از سازمان‌های مردم‌نهادی که اقدام به ارائه چالش حقوقی در این زمینه کرده‌اند، در ایرلند شمالی، با توجه به این که مأموران ام.آی.فایو، پلیس و مأموران اطلاعات نظامی مرتکب مجموعه‌ای از جنایات جدی در این منطقه شده‌اند که بدنام‌ترین این پرونده‌ها مربوط به قتل پَت فینوکین^{۲۴}، وکیل اهل بلغاست، است که در سال ۱۹۸۹ میلادی در مقابل همسر و فرزندانش کشته شد؛

²³ Michael Ellis

²⁴ Pat Finucane

ی) اشاره به انجام شدن ۳ تحقیق پی‌درپی در این زمینه، مبنی بر انجام طراحی قتل از سوی یکی از کارکنان وزارت دفاع بریتانیا و فراهم آمدن سلاح از سوی یکی از خبرچینان پلیس و سرانجام دستگیری راننده خودروی مرتکب این قتل که در نهایت به جای مورد پیگرد قرار گرفتن به‌عنوان مأمور اطلاعاتی استخدام شد؛

ک) اشاره به اقدام این قانون جدید به صدور مجوز برای ارتکاب به جنایت در بریتانیا^{۲۵}؛

۵- انتشار گزارش‌هایی از سوی روزنامه گاردین، در روزهای سه‌شنبه ۷ و ۲۱ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص فروش سلاح از سوی بریتانیا به نزدیک به ۸۰ درصد از کشورهای تحت تحریم یا برخوردار از محدودیت‌های دیگر. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارش از سوی نهاد «اقدام برای خشونت تسلیحاتی»^{۲۶}، مبنی بر اقدام وزرا و مقام‌های بریتانیایی به تأیید فروش تسلیحات به نزدیک به چهارپنجم کشورهای تحت تحریم‌های تسلیحاتی، تحریم‌های تجاری یا برخوردار از محدودیت‌های دیگر، در طول ۵ سال گذشته؛

ب) اشاره به اقدام دولت‌های بریتانیا به صادرات سخت‌افزارهای نظامی به ۵۸ کشور از میان ۷۳ کشوری که نام‌شان در فهرست کشورهای برخوردار از محدودیت‌های وزارت تجارت بین‌المللی آمده است، از جمله پاکستان، کنیا و چین؛

ج) اشاره به قانونی بودن صادرات انجام شده و درعین حال اظهارات پژوهشگران این گزارش مبنی بر، حاکی بودن این معامله‌ها از «ناکارآمدی سیستمیک در راستای لزوم در نظر داشتن سوابق حقوق بشری این کشورها پیش از اقدام به صادرات سلاح به آنها»؛

د) اشاره به نام کشورهای بحرین، بنگلادش، کلمبیا، مصر و عربستان سعودی، به‌عنوان مهم‌ترین کشورهای واردکننده سلاح‌های بریتانیایی که نام همه آن‌ها در میان نام ۳۰ کشور

^{۲۵} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/uk-parliament-law-undercover-agents-commit-crime>

^{۲۶} Action on Armed Violence

دارای سوابق نقض حقوق بشر در آخرین فهرست این دسته از کشورها در وزارت خارجه بریتانیا آمده است، اما لزوماً همه آنها تحت تحریم قرار ندارند؛

ه) اشاره به اظهارات موری جونز^{۲۷}، نویسنده این گزارش، مبنی بر حاکی بودن تحقیق وی - که سوابق صادراتی بریتانیا از ماه ژانویه سال ۲۰۱۵ تا ماه ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی را مورد بررسی قرار داده است - از ضعف تعهد این کشور به وضعیت حقوق بشر در دیگر کشورهای جهان؛

و) اشاره به اقدام مقام‌های بریتانیا به صدور مجوز برای صادرات تقریباً ۱,۴ میلیارد دلار تسلیحات به عربستان سعودی پس از ازسرگیری فروش سلاح به این کشور که می‌تواند در جنگ یمن مورد استفاده قرار گیرد؛

ز) اشاره به متهم شدن وزرای بریتانیایی از سوی فعالان حقوق بشر، به برتری دادن سود مالی بر جان مردم یمن و حاکی بودن این اقدام از اختلاف میان نحوه عملکرد بریتانیا و ایالات متحده، با توجه به اینکه جو بایدن، رئیس‌جمهوری جدید این کشور، هفته گذشته فروش تسلیحات به عربستان را متوقف ساخت؛

ح) اشاره به اقدام بریتانیا به ازسرگیری فروش نامحدود سلاح به این کشور، در اوایل ماه ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی، پس از دستیابی به این نتیجه که بمباران‌های هوایی ائتلاف به رهبری عربستان تنها موجب وقوع «رویدادهای منفرد» در زمینه تلفات غیرنظامیان شده است؛

ط) اشاره به جدیدترین آمار رسمی به دست آمده در این زمینه مبنی بر اقدام بریتانیا، از ماه ژوئیه تا سپتامبر سال گذشته میلادی، به صدور مجوزهای صادرات تسلیحات به ارزش ۱,۳۹ میلیارد دلار که ۱,۳۶ میلیارد دلار آن شامل موشک و بمب می‌شده است؛

ی) اشاره به اظهارات مقام‌های کارزار تجارت تسلیحاتی مبنی بر حاکی بودن افزایش صادرات سلاح از سوی بریتانیا به ریاض به ارتباط آن با تداوم جنگ در یمن که در آن هزاران تن از شهروندان غیرنظامی یمنی کشته شده‌اند؛

ک) اشاره به اقدام اخیر ایالات متحده مبنی بر توقف فروش سلاح به عربستان سعودی با توجه به احتمال استفاده از این تسلیحات در عملیات تهاجمی در جنگ یمن و تنها گذاردن بریتانیا به عنوان دومین صادرکننده بزرگ تسلیحات به ریاض؛

ل) گفتنی است که، مقام‌های بریتانیا، در روز دوشنبه ۶ بهمن‌ماه، بر موضع خود در این زمینه پافشاری کرده و اظهار داشتند که در این راه دنباله‌رو مسیر ایالات متحده نخواهند بود؛

م) این در حالی است که حملات هوایی عربستان مسئول کشته شدن حدود ۸۷۵۰ غیرنظامی در یمن است و اگرچه این حملات، به دلیل شیوع ویروس کرونا در سال ۲۰۲۰ میلادی، کاهش یافته، اما بنا بر گزارش پروژه داده‌های یمن، همچنان ادامه پیدا کرده است.^{۲۸}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز سه‌شنبه ۲۸ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام پارلمان فرانسه به تصویب قانون منع اسلام سیاسی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) اقدام مجمع ملی فرانسه به تصویب لایحه «ارزش‌های جمهوری» - که از اوایل ماه فوریه سال جاری میلادی، در دست بررسی بود - با ۳۵۴ رأی موافق در برابر ۱۵۱ رأی مخالف: گفتنی است که این مصوبه برای اجرایی شدن باید در پایان ماه مارس در مجلس سنا نیز تصویب شود؛

ب) اشاره به تهیه و تدوین این قانون به ابتکار و فراخوان امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، به منظور قرار گرفتن به‌عنوان مبنا و راهبرد تطابق جامعه مسلمانان با ارزش‌های بنیادین جامعه فرانسه: لازم به یادآوری است که محمد موسوی، رئیس شورای مسلمانان فرانسه، یک ماه پیش، منشور ارزش‌های جمهوری را امضا کرده بود؛

^{۲۸} گزارش‌های روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.theguardian.com/world/2021/jan/26/uk-sells-arms-to-nearly-80-of-countries-under-restrictions-shows-report>

<https://www.theguardian.com/world/2021/feb/09/uk-authorized-14bn-of-arms-sales-to-saudi-arabia-after-exports-resumed>

ج) اشاره به برخورداری فرانسه از ۶ میلیون مسلمان - بیشترین جمعیت مسلمانان در میان کشورهای اروپای غربی - و افزایش فشارها علیه اسلام سیاسی و پیامدهای آن در این کشور، پس از به قتل رسیدن ساموئل پتی، آموزگار مدرسه، توسط یک اسلام‌گرای افراطی؛

د) اشاره به موظف شدن کلیه کودکان فرانسوی، از سن ۳ سالگی به بالا، به آموزش دیدن و درس خواندن در مدارس عمومی و به رسمیت شناخته شده، بر اساس این قانون و میسر شدن آموزش کودکان در منزل تنها در موارد استثنایی؛

ه) اشاره به ضرورت برخورداری کارکنان دولت از بی‌طرفی مذهبی، بر اساس این قانون و منجر شدن هرگونه تهدید یا تهاجم مبتنی بر انگیزه‌های اسلام‌گرایانه به تحمل مجازات ۳ سال حبس و پرداخت تا ۷۵ هزار یورو جریمه نقدی: گفتنی است که هر فرد خارجی که مفاد این قانون را زیر پا بگذارد نیز از فرانسه اخراج خواهد شد؛

و) اشاره به تحت نظارت دقیق‌تر قرار گرفتن فعالیت‌های انجمن‌ها و تشکل‌های فرهنگی، اجتماعی و مذهبی بر اساس این قانون، همچنین مورد رصد موشکافانه قرار گرفتن موارد تعدد زوجات یا ازدواج‌های اجباری احتمالی، علاوه بر تأکید جدی بر برابری حقوق زن و مرد؛

ز) گفتنی است که امانوئل مکرون در ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی و هنگام اعلام خطوط کلی این قانون، به لزوم وجود «اسلام مترقی و لیبرال» در فرانسه اشاره کرد، اما محافظه‌کاران و راست‌گرایان افراطی، رئوس تعیین شده برای مقابله با اسلام‌گرایی را کافی ندانستند. در مقابل، نیروهای چپ و برخی جماعات اسلامی فرانسه، این قانون را «اسلام‌هراسی» خوانده و آن را موجب تقویت پیش‌داوری و انگ زدن به مسلمانان ارزیابی کردند^{۲۹}؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز دوشنبه ۲۰ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام مقام‌های فرانسه به خاموش کردن صدای مخالفان قانون مناقشه برانگیز «امنیت جامع». نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

^{۲۹} گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل‌بازیابی در لینک:

الف) اقدام مقام‌های فرانسه به استفاده از روش‌های غیرقانونی جهت سرکوب معترضان و خاموش کردن صدای مخالفان قانون مخاطره‌آمیز «امنیت جامع» که در ماه آینده سال جاری میلادی (ماه مارس) در مجلس سنای این کشور به رأی گذاشته خواهد شد؛

ب) اشاره به اقدام این قانون به تحدید امکان به اشتراک گذاردن تصاویر خشونت پلیس و هم‌زمان افزایش توانایی نظارتی این نهاد اجرای قانون، از طریق استفاده از دوربین‌های مدار بسته و پهپادها؛

ج) اشاره به اظهارات مارکو پرولینی^{۳۰}، پژوهشگر امور اروپا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر بازداشت و حبس شهروندان معترض به این قانون مخاطره‌آمیز بر اساس مبانی ساختگی؛

د) تأکید بر ضرورت مورد مذاقه قرار دادن اقدامات نیروهای پلیس فرانسه با توجه به برخورد خشونت‌آمیز این نیروها با معترضان به این قانون که از توانایی روزنامه‌نگاران در زمینه گزارش‌دهی در خصوص اقدامات خشونت‌آمیز پلیس ممانعت به عمل آورده و پیش‌زمینه‌ای به شدت مخاطره‌آمیز را در این زمینه بنا می‌نهد؛

ه) به شمار آوردن اقدام دولت فرانسه به حبس معترضان مسالمت‌جو به قانونی که بیش‌ازپیش حقوق آن‌ها را لگدمال می‌کند، به‌عنوان اقدام فاحش نقض حقوق بشر و تهدید جدی حقوق مردم این کشور؛

و) اشاره به اعتراض ده‌ها هزار تن از مردم فرانسه، از جمله روزنامه‌نگاران و فعالان در خیابان‌های این کشور از ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، در اعتراض به تصویب «قانون امنیت جامع» و «قانون ارزش‌های جمهوری»؛

ز) اشاره به دستگیری ۱۴۲ تن از معترضان به این قانون در شهر پاریس در تظاهرات اعتراضی روز ۱۲ دسامبر سال ۲۰۲۰، که با مشارکت ده‌ها هزار تن از معترضان در چندین شهر فرانسه برگزار شد و اقدام پلیس فرانسه به حبس پیش از تفهیم اتهام ۱۲۴ تن از آن‌ها: گفتنی است که در نهایت حدود ۸۰ درصد از این افراد مورد پیگرد قانونی قرار نگرفتند؛

³⁰ Marco Perolini

ح) اشاره به دستگیری بسیاری از این معترضان به دلیل ارتکاب به جرائم غیرخسونت‌آمیز که در قانون کشور فرانسه به‌طور مبهم در مورد آن توضیح داده شده و شامل جرائمی چون، توهین به مقام‌های دولتی و مشارکت در گروهی به قصد انجام اقدامات خسونت‌آمیز می‌شود؛

ط) اشاره به منجر شدن وجود ابهام در این تعاریف به فقدان مبانی کافی جهت توجیه بسیاری از دستگیرهای و حبس‌های پیش از تفهیم اتهام: دغدغه مشابهی که سازمان عفو بین‌الملل در زمینه دستگیری خودسرانه «جلیقه‌زردها» در اعتراضات علیه اصلاحات قانون بازنشستگی که در سال ۲۰۱۸ آغاز شد و اعتراضات برپا شده در پی اعمال محدودیت‌های قرنطینه برای شیوع بیماری کووید - ۱۹ در سال ۲۰۲۰ میلادی، بیان نموده بود؛

ی) اشاره به شمار آمدن پوشیدن ماسک صورت در تجمعات عمومی به‌عنوان یکی از علل دستگیری معترضان: این در حالی است که مقام‌های کشور مردم را ترغیب به اتخاذ اقدامات احتیاطی در زمینه ممانعت از شیوع بیماری کووید - ۱۹ می‌کنند و

ک) اشاره به درخواست از امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به حصول اطمینان از لغو قوانین متناقض با حق تشکیل و مشارکت در اجتماعات مسالمت‌آمیز و ضرورت فراهم آمدن امکان لازم برای برگزاری اعتراضات مسالمت‌آمیز از سوی مردم این کشور پیش از به مباحثه گذشته شدن این قانون در مجلس سنای فرانسه در روز ۳ مارس سال جاری میلادی (چهارشنبه ۱۳ اسفندماه) بدون تهدید شدن آن‌ها به دستگیری و بازداشت^{۳۱}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۱۵ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص قرار داشتن میلیون‌ها نفر از شهروندان فرانسه در آستانه از دست دادن سرپناه خود به دلیل شیوع ویروس کرونا، مبنی بر:

^{۳۱} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

الف) انتشار گزارش از سوی بنیاد خیریه «آبه پی‌تر»، مبنی بر مواجه‌شدن بیش از ۱۲ میلیون نفر یا تقریباً از هر ۵ فرانسوی یک نفر، با مشکل در زمینه حفظ سرپناه به دلیل تبعات اقتصادی شیوع ویروس کرونا؛

ب) اشاره به اقدام دولت به تمدید مهلت قانونی تخلیه مسکن ارزان‌قیمت اجتماعی برای آن دسته از ساکنانی که در پرداخت اجاره بهاء خود تأخیر داشته‌اند و باین حال هشدار در زمینه وقوع یک بحران اجتماعی به دلیل افزایش جمعیت بی‌خانمان‌ها؛

ج) اشاره به مواجه‌شدن چهار میلیون نفر از شهروندان این کشور با از دست دادن خاموش سرپناه خود به دلیل تبعات اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا، از جمله بیکاری و کاهش درآمد، افزون بر به ثبت رسیدن ۳۰۰ هزار بی‌خانمان از سوی نهادهای رسمی فرانسه؛

د) اشاره به افزایش ۴۵ درصدی میزان مراجعه شهروندان فرانسوی به نهادهای خیریه برای دریافت کمک‌های غذایی در سال ۲۰۲۰ در قیاس با سال ۲۰۱۹ میلادی: گفتنی است که بر همین اساس، مؤسسه‌های خیریه فرانسوی در تدارک تهیه غذای گرم روزانه برای ۱ میلیون نفر در زمستان سال جاری هستند؛ درحالی‌که سال گذشته روزانه ۸۷۵ هزار وعده غذای گرم توزیع می‌شده است؛

ه) اشاره به زمان‌بر بودن بهبود وضعیت زندگی این افراد، حتی در صورت بازگشت اقتصاد کشور به حالت عادی در ۶ ماه تا یک سال آینده؛

و) گفتنی است که دولت فرانسه از ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی تاکنون، باهدف کاهش تبعات شیوع ویروس کرونا بر سلامت مردم، بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی را محدود کرده است و همین امر موجب شده تا تعداد نیازمندان به دریافت کمک‌های رفاهی دولتی با رشد ۱۰ درصدی، از ۱,۹ به ۲,۱ میلیون نفر برسد^{۳۲}؛

^{۳۲} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل‌بازرسی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۱۰ بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص منجر شدن اجرای قرنطینه به افزایش شمار موارد تجاوز جنسی و خشونت خانگی در فرانسه. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی دفتر اطلاعات و آمار وزارت کشور فرانسه، مبنی بر منجر شدن اجرای محدودیت‌های مرتبط با شیوع ویروس کرونا و همه‌گیری بیماری کووید - ۱۹، به افزایش خشونت خانگی و تجاوز جنسی برای سومین سال متوالی و درعین حال کاهش میزان ارتکاب به جرائم دیگر، طی سال گذشته میلادی؛

ب) اشاره به افزایش نرخ ارتکاب به تجاوز جنسی و خشونت خانگی در سال ۲۰۲۰ میلادی نسبت به سال گذشته آن، به میزان به ترتیب ۱۱ و ۹ درصد: این آمار همچنین نشان می‌دهد که در کل موارد خشونت‌های جنسی، از جمله تجاوز، نسبت به سال ۲۰۱۹ میلادی سه درصد بیشتر گزارش شده است؛

ج) اشاره به حاکی بودن موارد پرشمار گزارش‌های دریافتی از خشونت علیه زنان در سال‌های اخیر از آمادگی و تمایل بیشتر قربانیان برای هشدار دادن به پلیس و نیز به اشتراک گذاشتن تجربیات خود در شبکه‌های اجتماعی - مسئله‌ای که ظهور جنبش‌هایی چون «من هم» (Me Too) در ترغیب و تشویق به انجام آن مثمر ثمر بوده است؛

د) اشاره به درعین حال کمتر بودن قابل توجه شمار موارد گزارش و ثبت شده از موارد خشونت‌ها و تجاوزهای جنسی در فرانسه طی دوره یاد شده، در قیاس با میزان جرم‌های به وقوع پیوسته در این زمینه؛

ه) اشاره به اوج رسیدن شمار موارد خشونت خانگی در اولین دوره قرنطینه عمومی طی ماه‌های مارس و مه ۲۰۲۰ میلادی؛

و) این در حالی است که در همین دوره زمانی شمار انواع گوناگون سرقت، از جمله سرقت‌های مسلحانه، سرقت خودرو و یا وسایل خودرو و دیگر جرائم مرتبط، تا میزان ۲۰ درصد کاهش یافته است^{۳۳}؛

^{۳۳}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۹ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص استفاده غیرقانونی از تجهیزات فرانسوی جهت سرکوب اعتراضات در لبنان. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) حاکی بودن پژوهش جدید سازمان عفو بین‌الملل از نقش شرم‌آور تجهیزات اجرای قانون ساخت فرانسه، در سرکوب اعتراضات عمدتاً مسالمت‌آمیز مردم لبنان، از اکتبر سال ۲۰۱۹ میلادی^{۳۴} و همچنین سرکوب‌های به وقوع پیوسته در اعتراضات ماه اوت سال ۲۰۱۵ میلادی؛

ب) اشاره به اقدام این پژوهش به مستندسازی استفاده غیرضروری یا افراطی نیروهای امنیتی از زور علیه معترضان با استفاده از سلاح‌های ساخت فرانسه و فقدان مسئولیت‌پذیری از سوی این نیروها برای آسیب‌های جدی وارد آمده به شهروندان: این در حالی است دولت فرانسه به نامه‌ها و پست‌های الکترونیکی سازمان عفو بین‌الملل در خصوص شفاف‌سازی در زمینه تداوم یافتن فروش این تسلیحات پاسخی نداده است؛

ج) اشاره به اظهارات آیمریک الویین^{۳۵}، مسئول بخش انتقال تسلیحات در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام فرانسه برای سال‌های متمادی به تأمین تجهیزات اجرای قانون برای نیروهای امنیتی لبنان که از آن‌ها برای ارتکاب یا تسهیل موارد نقض حقوق بشر

استفاده می‌شده، از جمله در اعتراضات ماه اکتبر سال ۲۰۱۹ میلادی؛
د) اشاره به درخواست از دولت فرانسه جهت حصول اطمینان از عدم فروش بیشتر این سلاح‌ها به دولت لبنان، بر اساس تعهدات خود بر مبنای قوانین بین‌المللی، منطقه‌ای و

<https://per.euronews.com/2021/01/29/france-quarantine-has-increased-the-number-of-cases-of-rape-and-domestic-violence>

^{۳۴}گفتنی است که اعتراضات جمعی، از روز ۱۷ اکتبر سال ۲۰۱۹ میلادی، در سراسر لبنان و در اعتراض به افزایش بهاء کالاها، رشد بیکاری، وضعیت نابسامان خدمات عمومی و فساد گسترده و سیستمیک آغاز شده و تا ماه مارس سال ۲۰۲۰ و شیوع بیماری کووید - ۱۹ ادامه یافت. شیوع این بیماری و بحران اقتصادی بی‌سابقه موجب توقف این اعتراضات شد که سرانجام با وقوع انفجار فاجعه‌بار در بندر بیروت در ماه اوت سال ۲۰۲۰، مجدداً از سر گرفته شد.

³⁵ Aymeric Elluin

داخلی، تا زمانی که مقام‌های لبنانی موارد نقض گذشته را به رسمیت شناخته و از همه مهم‌تر از وقوع مجدد این موارد ممانعت به عمل آورند؛

ه) اشاره به ایفاء نقش نیروهای امنیتی لبنان در فضای معاف از مجازات و فقدان تحقیقات کارآمد در زمینه استفاده غیرقانونی از تسلیحات، از جمله تسلیحات ساخت فرانسه، علیه معترضان مسالمت‌جو و ناگزیر نشدن حتی یک مأمور امنیتی به پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری در این زمینه از سوی مقام‌های قضایی؛

و) اشاره به مجروح شدن دست‌کم ۱۰۰۰ تن از معترضان به دلیل کاربرد غیرقانونی زور از سوی نیروهای امنیتی لبنان که غالباً از تسلیحات غیر مهلک فرانسوی، از جمله گاز اشک‌آور و گلوله‌های پلاستیکی و مواردی از این دست استفاده می‌کردند و خودروهای زرهی فرانسوی نیز در اختیار داشتند؛

ز) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل به تأیید و تحلیل ۱۰۱ ویدئو از اعتراضات بیروت از ماه اکتبر سال ۲۰۱۹ تا سال ۲۰۲۰ میلادی و همچنین از ماه اوت سال ۲۰۱۵، مشتمل بر رویدادهای متعدد مبنی بر کاربرد غیرقانونی نیروهای امنیتی از زور با استفاده از تجهیزات فرانسوی، همچنین اقدام این سازمان که - نمایندگان آن در محل اعتراضات نیز حضور داشتند - به مصاحبه با ۹۰ معترض، شامل قربانیان آسیب‌دیده و شاهدان و بررسی گزارش‌های پزشکی در این زمینه؛

ح) اشاره به انواع تجهیزات فرانسوی به کار برده شده در ویدئوهای به دست آمده از اعتراضات، از جمله پرتاب‌گرهای ماشینی، نارنجک‌های گاز اشک‌آور، گلوله‌های پلاستیکی، پرتاب‌گرهای نارنجک و خودروهای زرهی؛

ط) اشاره به اسناد گردآوری شده از سوی سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر استفاده مستقیم از گاز اشک‌آور به سوی معترضان و همچنین از خودروی در حال حرکت - اقدامی غیرقانونی و به شدت مخاطره‌آمیز که منجر به وارد آمدن جراحات جدی به معترضان شد - همچنین نشانه‌گیری مستقیم و برخی مواقع از فاصله نزدیک گلوله‌های پلاستیکی توسط

پلیس ضد شورش به سوی معترضان مسالمت‌جو که منجر به آسیب دیدن چشم‌ها، صورت، گردن، سینه، بازوها و شکم آن‌ها شده است؛

ی) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های فرانسه به اطلاع دادن به مقام‌های امنیتی لبنان در خصوص از سرگیری صادرات این تجهیزات به این کشور تنها در صورتی که آن‌ها قادر اثبات این امر باشند که از این تجهیزات تنها بر اساس حقوق بین‌الملل و موازین مرتبط با استفاده از زور و رعایت حق آزادی مشارکت در اجتماعات مسالمت‌آمیز استفاده می‌شود. یکی از راه‌های اثبات این امر مسئولیت‌پذیری کامل در زمینه موارد گذشته سوءاستفاده از این تجهیزات و جبران خسارات وارد آمده به قربانیان آن است^{۳۶}؛

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۸ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت ایجاد اصلاحات در زمینه اعمال تبعیض سیستمیک از سوی پلیس فرانسه. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اقدام ۶ سازمان حقوق بشری فرانسوی و بین‌المللی، از جمله سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر، به ارائه دادخواست حقوقی مبنی بر شکایت از پلیس فرانسه، با توجه به اقدام دیرپا و گسترده آن در زمینه پیش‌فرض‌انگاری قومیتی و اعمال تبعیض سیستماتیک: گفتنی است که این نخستین دادخواست حقوقی علیه عملکرد یک نهاد دولتی فرانسوی در این زمینه به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به اقدام این سازمان‌ها به ارسال نامه رسمی، در روز چهارشنبه ۸ بهمن‌ماه، به نخست‌وزیر و وزیر کشور و دادگستری فرانسه، در راستای تحت‌فشار قرار دادن آن‌ها جهت اعمال اصلاحات ساختاری و اتخاذ اقدامات ملموس به منظور پایان دادن به اقدامات تبعیض‌آمیز پلیس در این کشور؛

^{۳۶}گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازایی در لینک:

ج) اشاره به تداوم اقدام پلیس فرانسه به اعمال تبعیض سیستماتیک به هنگام بازرسی‌های هویتی برای سال‌های متمادی و عدم ایجاد تغییر در این زمینه به‌رغم وجود شواهد غیرقابل‌انکار و تعهد دولت‌های متوالی این کشور برای رسیدگی به این موضوع و از این رو، ضرورت اتخاذ اقدام حقوقی در این زمینه در راستای پایان دادن به اقداماتی که موجب آنگ زدن، تحقیر کردن و خوار و خفیف شمردن افراد جامعه می‌شود؛

د) اشاره به مشتمل بودن این دادخواست بر شهادت‌های قربانیان متعدد اقدامات تبعیض‌آمیز پلیس در بازرسی‌های هویتی در شهرهای پاریس، رن، بُووه^{۳۷}، لورین^{۳۸}، شتولرو^{۳۹}، ایننز^{۴۰}، لیون، تولوز و لیل و استشهادهای به دست آمده از مأموران پلیس که دال بر وجود تعصب در این نهاد اجرای قانون است؛

ه) اشاره به نتایج مطالعات کمی انجام شده مبنی بر مورد هدف قرار گرفتن نامتناسب مردان و پسرانی که گمان می‌رود سیاه‌پوست یا عرب باشند از سوی مأموران پلیس در ایست بازرسی‌ها و نتایج مطالعات کیفی مبنی بر تأثیر مخرب اعمال تبعیض از سوی پلیس بر قربانیان، از جمله کودکان ۱۲ ساله: در نتیجه شواهد حاکی از وجود یک الگوی تبعیض‌آمیز در ساختار پلیس است و نمی‌توان از آن به‌عنوان رویدادهای منفرد یا پراکنده صرف‌نظر کرد؛

و) تأکید بر ضرورت انجام اصلاحات ساختاری جهت پرداختن به موضوع تبعیض سیستمیک و ناکافی بودن اتخاذ تدابیر تدریجی و ناچیزی، چون استفاده از دوربین‌های بدنی از سوی نیروهای پلیس که برخی از این اصلاحات عبارت‌اند از:
- ضرورت اصلاح فرآیند قانون کیفری در راستای ممنوعیت صریح اعمال تبعیض در بازرسی‌های هویتی، لغو بازرسی‌های پیشگیرانه و تحدید اختیار پلیس به‌منظور حصول اطمینان از این امر که بازرسی‌های هویتی بر اساس ظن عینی و منفرد شکل گرفته‌اند؛

37 Beauvais

38 Lorient

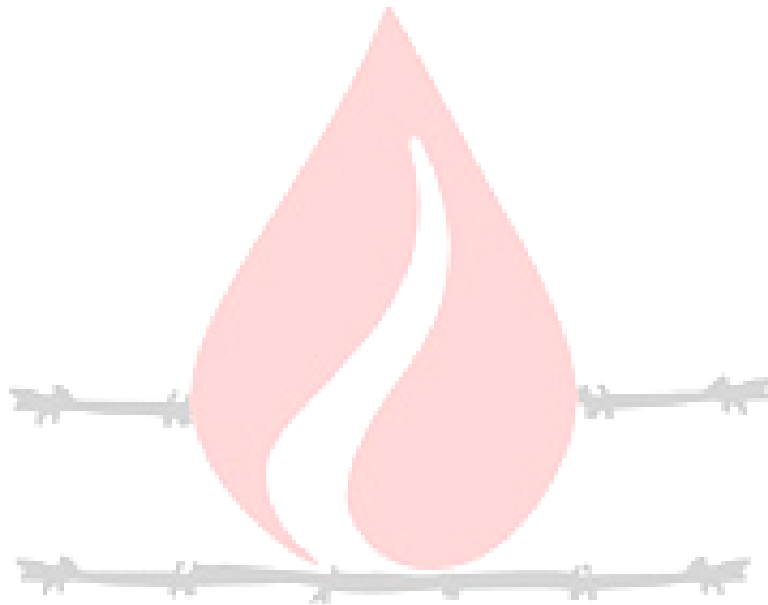
39 Châtelleraut

40 Eybens

- ضرورت اتخاذ مقررات و دستورالعمل‌های ویژه در زمینه مواردی که به هدف قرار دادن کودکان منجر می‌شود؛
- ضرورت ایجاد سامانه‌ای جهت ضبط و ارزیابی داده‌ها در بازرسی‌های هویتی و ارائه موارد ضبط شده به افرادی که متوقف شده و مورد بازرسی قرار گرفته‌اند؛
- ضرورت ایجاد سازوکاری کارآمد و مستقل برای پرداختن به شکایات؛
- ضرورت تصویب پروتکل ۱۲ کنوانسیون حقوق بشر اروپا در زمینه مبارزه با تبعیض و
- ضرورت تغییر اهداف، دستورالعمل‌ها و آموزش نهادینه نیروهای پلیس، از جمله در رابطه با چگونگی تعامل با عموم مردم جامعه؛
- (ز) اشاره به اقدام این سازمان‌های حقوق بشری به اتخاذ این تدبیر با توجه به وجود بحران عمیق در روابط میان جامعه و پلیس در فرانسه: گفتنی است که پس از مورد ضرب و شتم قرار گرفتن میشل زکلر^{۴۱}، تهیه‌کننده سیاه‌پوست موسیقی، در اواخر نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی از سوی ۴ مأمور پلیس، که آخرین تحول از مجموعه تحولات در رابطه با سوءاستفاده افراطی مأموران پلیس از اختیارات خود به شمار می‌آید، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه مشکل وجود پیش‌فرض‌انگاری نژادی در نیروهای پلیس را به رسمیت شناخت؛
- (ح) اشاره به اظهارات وی مبنی بر ضرورت استفاده از دوربین‌های بدنی از سوی مأموران پلیس، ایجاد سامانه گزارش‌دهی جدید برای اطلاع‌رسانی در زمینه موارد سوءاستفاده پلیس از اختیارات خود با مشارکت دفتر دفاع از حقوق و سازمان‌های مردم‌نهاد، همچنین ایجاد فرآیندی مشورتی از پایان ماه ژانویه سال جاری میلادی با حضور و مشارکت نهاد اجرای قانون، مأموران برگزیده و شهروندان؛
- (ط) اشاره به ابراز نگرانی این ۶ سازمان حقوق بشر در خصوص تصنعی و ناکافی بودن راه‌کارهای ارائه شده از سوی رئیس‌جمهوری این کشور و تأکید مجدد آن‌ها بر ضرورت اتخاذ اصلاحات ساختاری فوق‌الذکر، به‌منظور مقابله با معضل اعمال تبعیض در

⁴¹ Michel Zecler

نیروهای پلیس و عوامل ریشه‌ای آن، همچنین اعمال جدیت در پایان دادن به این سوءاستفاده‌ها بر اساس تعهدات فرانسه مطابق با قوانین ملی و بین‌المللی^{۴۲}.



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۴۲}گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/01/france-systemic-police-discrimination-requires-reforms>